

LITERATUUR

De omvangrijke literatuurlijst wordt door de auteur op aanvraag ter beschikking gesteld.

Aanbevolen overzichtsartikelen zijn:

BILLIAU, A. en P. DE SOMER (1980) Clinical use of interferons in viral infections. In: D. A. STRINGFELLOW, *Interferon and interferons inducers*, bl. 113. Marcel Dekker, New York.

FRIEDMAN, R. M. (1977) Antiviral activities of interferon. *Bact. Rev.* 41, 543.

GRESSER, I. en M. G. TOVEY (1978) Antitumor effects of interferon. *Biochim. biophys. Acta (Amst.)* 515, 231.

KRIM, M. (1980) Toward tumor therapy with interferon. In vivo effects, Dl. II. *Blood* 55, 875.

SCOTT, G. M. en D. A. TYRRELL (1980) Interferon: therapeutic fact or fiction for the '80s? *Brit. med. J.* I, 1558.

STEWART II, W. E. (1979) Varied biologic effects of interferon. In: I. GRESSER, *Interferon 1979*, bl. 29. Academic Press, Londen.

April 1981

BRIEVEN AAN DE REDACTIE

Advies gerontologisch onderzoek

DR. J. TROMMEL, TE VEENWOUDEN

De Planninggroep voor wetenschappelijk onderzoek op het gebied van de ouder wordende mens heeft haar eindadvies aangeboden aan de ministers van CRM en Wetenschapsbeleid (1). Het feit dat in de Planninggroep geen clinicus was opgenomen heeft een duidelijke invloed gehad op de inhoud van het advies: de klinische geneeskunde komt er erg slecht af. Een groot deel van het advies heeft betrekking op sociologische en psychologische onderzoekthema's. Voor zover er medische onderwerpen aan de orde gesteld worden, gebeurt dit zodanig dat het ontbreken van een clinicus op een schrijnende wijze wordt gedemonstreerd. Het noemen van osteoporose als een van de belangrijkste klinische vraagstukken duidt of op onkunde of op het berijden van stokpaardjes.

In de *Patiëntentelling verpleeghuizen 1976* (2), waarbij 38.233 patiënten betrokken waren, komt osteoporose als eerste diagnose in 0,27% van de gevallen voor, als 1e, 2e en 3e diagnose te zamen in 1,62%. Ter vergelijking: arthrosis komt als eerste diagnose voor in 4,65%, als 1e, 2e en 3e diagnose te zamen in 12,83%, terwijl voor psychische stoornissen in het senium deze getallen resp. 32,40% en 39,38% zijn. In een zojuist gepubliceerd onderzoek van RINGOIR en VAN DUUREN (3) worden de kosten die in de gezondheidszorg gemaakt worden ten behoeve van patiënten die als „dement” te boek staan, globaal geschat

op 1,2 miljard gulden per jaar. De Planninggroep adviseert ten behoeve van demente patiënten f 600.000,— per 5 jaar te investeren, dat is f 120.000,— per jaar. Dit bedrag staat derhalve in een verhouding van 1 op 10.000 tot het bedrag dat jaarlijks uitgegeven wordt voor de aan deze ziekte lijdende mensen.

In een tijd van schaarste zou het financiële aspect een belangrijke rol hebben moeten spelen bij het vaststellen van prioriteitsonderzoekthema's. Het is te hopen dat de (nieuwe) regering het advies van de Planninggroep niet zonder meer opvolgt, ook niet op het punt van de op te richten „Stuurgroep Onderzoek Gerontologie” waarin, zoals te verwachten, de clinicus ontbreekt.

LITERATUUR

1. *Advies inzake programma en instrumentarium voor gerontologisch onderzoek* (1981) Ministerie van CRM. Staatsuitgeverij, 's-Gravenhage.
2. *Patiëntentelling verpleeghuizen 1976* (1978) Ministerie van Volksgezondheid en Milieuhygiëne. Staatsuitgeverij, 's-Gravenhage.
3. RINGOIR, D. J. B. en R. VAN DUUREN (1981) *Gerontologie* 12, 28.

Maart 1981